

Heid Cat zondag 52 vr/antw 127

1 de inhoud

2 de belijdenis

3 de verwachting

Gemeente,

Hebt u vandaag al gebeden om niemand dood te slaan? Om niet te vloeken? Om niet te stelen? Om het geloof niet kwijt te raken? Hebben we daar al om gebeden vandaag? Dan hebben we Jezus' raad in de wind geslagen. Want de Heere Jezus zei tegen Zijn discipelen: "Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt". Want het zou zomaar kunnen gebeuren dat ge U van mij weg laat sleuren, van Mij los laat rukken. En datzelfde reikt de Heere Jezus ons aan in de 6^e bede van het "Onze Vader". Leid ons niet in verzoeking maar verlos ons van de boze. Echt, het is nodig dat je dit bidt, elke dag. En zouden wij dan denken: 'och, ik kan best een dag zonder, hoor?'

1 de inhoud

Waar vragen we dan om? Dat staat middenin antwoord 127. Wil ons toch staande houden en sterken. Dat is de eigenlijke uitleg van dit gebed. Dan beginnen we met het tweede: wil ons sterken, kracht geven om tegen de boze te strijden, om in verzoeken niet te vallen. Want de Heere Jezus wil altijd twee dingen geven: vergeving én heiliging. Hij wil van twee dingen ons verlossen: van de schuld van de zonde én van de macht van de zonde. Hij zegt dus eigenlijk tegen ons: "Neem mij toch helemaal." Want helemaal wil Ik uw Zaligmaker zijn en anders niet. Ik schenk én vergeving dat Ik de straf en vloek wegneem. Maar Ik schenk ook vernieuwing, dat Ik leer de zonde te bestrijden en naar Gods geboden te leven. Wie bidt, vergeef ons onze schulden, zondeschulden, die zal ook bidden: verlos mij van mijn zondemachten. En daarom: wil ons toch sterken om verzoeken aan te kunnen, niet te vallen in verzoeking, maar met kracht de zonde te laten en tot Uw eer te leven.

Maar er staat ook nog iets voor: wil ons toch staande houden. Dat is eigenlijk nog dieper, fundamenteler: wil ons toch staande houden in het geloof. Geef, dat ik vanavond nog geloven zal. En morgen ook nog, en volgende week. Ja, aan het einde van mijn leven nog. Geef, dat geen verzoeking of duivel het geloof mij zal ontroven door het te breken of weg te sleuren of op te laten lossen in het niet. Houd ons toch staande in het geloof. Jezus zegt: Ik breng zondaren tot geloof én Ik bewaar zondaren in het geloof.

Dus samengevat: Geef, dat ik mag blijven geloven en steeds heiliger zal mogen leven. Waakt en bidt daarom. Dagelijks: leid ons niet verzoeking, maar verlos ons van de boze. Echt, dat is nodig, dat is goed voor je, dat is van levensbelang. En wij, nog niet zo gebeden vandaag?

Zoveel dagen dat we daar niet om bidden? Hoe komt dat toch? Dat we misschien wel elke dag bidden om bewaring onderweg, om hulp op school en op ons werk, om vergeving, maar hier niet om? Dat we dit zo makkelijk vergeten te bidden? Of, als we het 'Onze Vader' bidden, het gedachteloos bidden?

Dat komt, opnieuw, omdat we zo vatbaar zijn voor twee ziektes, twee soorten bacteriën. De ene bacterie is: verblinding. Die bacterie zorgt er aan de ene kant voor dat we de duivel nauwelijks serieus nemen. Dat we zijn gigantische woede ons niet echt indenken, dat we ons zijn duivels karakter, satanische inborst niet echt bewust zijn. Dat we hem meer zien als een wesp, knap lastig af en toe, vervelend, dan als een bloeddorstige terrorist die ons wil verslinden. Stel je voor dat er achter elk huis in Waarder een sluipschutter zou kunnen staan als we naar huis gaan, wat zouden we voorzichtig zijn want we willen ons leven niet verliezen. Maar er staat achter elk huis een geestelijke sluipschutter, die ons onze ziel wil laten verliezen. Maar we beseffen het nauwelijks. En aan de andere kant zorgt die bacterie van verblinding ervoor dat we onszelf schromelijk overschatten. Dat we niet echt geloven dat wij, u, jij, ik vandaag of morgen zullen vloeken, zullen stelen, overspel zullen plegen daadwerkelijk. Dat we niet echt geloven dat wij als het van ons afhangt morgen wel moslim kunnen worden, of atheïst. Dat we denken, nou, nou, dat is wel heel ver gezocht allemaal. Dat zie ik toch nog zo één, twee, drie mezelf niet doen. Morgenavond zal toch echt geen moord hebben gepleegd, zal ik toch niet gevloekt hebben, zal ik toch niet atheïst zijn. Kijk, en door de ziekte van verblinding vergeet je dit te bidden. Of bidt je dit gedachteloos. Zo ziek dat je niet om hulp roept. Maar dan ben je er slecht aan toe, zo ziek dat je niet eens meer om hulp roept. Hier, zegt Jezus, hier, neem dit medicijn. Waakt en bidt, satan loert en je bent zelf zo zwak: bidt toch: leid ons niet verzoeking maar verlos ons van de boze. Ga morgen de deur niet uit, eer je dit van harte hebt gebeden.

En er is nog een bacterie. Een heel andere. Maakte die eerste bacterie je overmoedig, deze maakt je kleinmoedig. Als het eens echt dreigend lijkt in je leven. Als de verzoeking huizenhoog op je afkomt. Dat kan zijn door kruis of vervolging. Kruis van ziekte, ongeneeslijke ziekte, of spanning in je huwelijk en gezin. Kruis van psychische aandoeningen van depressiviteit of angst. Kruis dat je vreest of denkt dat je homofiele geaardheid hebt. Of de verzoeking van vervolging. Je zou maar eens in Noord Korea in het strafkamp zitten en horen dat je morgen voor moet komen en op alle mogelijke manieren gemarteld zult worden. Bacterie kleinmoedigheid maakt je zo bang, zo angstig, dat je zo in paniek raakt,

dat je zo wanhopig wordt dat je niet meer aan bidden denkt. Je bent radeloos en hopeloos en dat neemt je helemaal mee. En je bidt niet meer: leid ons niet in verzoeking maar verlos van de boze, wil ons toch staande houden en sterken, want dat kan toch niet en dat lukt toch nooit.

Maar de Heere Jezus reikt ons vanavond ook daartegen het medicijn aan: waakt en bidt. Ziende op Mij. Ik heb met de duivel gestreden. Hij heeft Mij heftiger dan wie dan ook aangevallen. Toen Ik na 40 dagen honger had. Toen Ik op de rand van de tempel stond, toen hij Mij alle koninkrijken der aarde liet zien en vroeg te knielen in plaats van te lijden en naar de hel te gaan. Toen Ik in Gethsemane Gods toorn en de hel geopend zag en Ik ten dode toe beangst werd, nog veel banger dan jij kunt worden voor kruis en lijden, was Ik bang. Maar Ik overwon hem. Ik ben Hem te sterk geweest. En Ik heb hem aan de ketting gelegd. Ik kan hem terugtrekken wanneer Ik wil. En Ik weet wanneer Ik dat moet doen: Ik weert wat van je is te wachten: Ik ben Zelf ook Mens van vlees en bloed geweest, Ik weet wat je voelt en hoever het gaan kan. Ik zal niet toelaten dat je verzocht wordt boven vermogen. Want Ik zal al de Mijnen thuisbrengen. Niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Ik trek of de duivel terug, of Ik geef Mijn pelgrims kracht. De overwinning is Mijne. Zie op Mij en bidt: leid ons niet verzoeking maar verlos ons van de boze: wil ons staande houden en sterken. Bidt erom en de kleinmoedigheid verdwijnt, en de angst en radeloosheid zal wijken. Dit is het medicijn tegen die wanhoop en die radeloosheid en paniek. Hier, Ik reikt het je aan in verblinding en in angst: dit medicijn, elke dag drie maal innemen: wil ons toch staande houden en sterken. Dus, morgenochtend voor je deur uitgaat: neem het in, bid het mee en na. Hoor Jezus' stem: waak en bidt. Sla die toch niet in de wind. Moet je dan vallen in zonde voor je het gelooft? Moet je dan dof en grauw blijven leven als christen, ondankbaar en vlak? Moet je dan wegzinken in diepe poelen van wanhoop en radeloosheid? Neem mijn raad toch aan: waakt en bidt. Dan bid je eerst voor het heden: verzorg ons met dagelijks brood, dan voor het verleden: vergeef ons onze schulden. Dan voor de toekomst: verlos ons van de boze.

2 de belijdenis

De belijdenis van dit gebed. Die is deze, dat de Kerk van Christus op aarde in bezet gebied is, in oorlogsgebied. Let eens op de bewoordingen van antwoord 127: (doods)vijanden, aanvechten, aanvallen, geestelijke strijd, tegenstand bieden, de overhand, de overwinning behalen. Allemaal termen uit de oorlogswereld. Niet voor niets noemde Bunyan zijn boek over het geestelijk leven: 'de Heilige Oorlog'. Het geestelijk leven is in staat van oorlog. Het geestelijk leven heeft een

grote schat in zich. De schat van de vergeving der zonden door het geloof. Een schat van miljoenen en miljoenen. En die schat ontrukkt een zondaar aan satan. Door die schat is een zondaar niet langer van de duivel maar van Jezus Christus. Daarom zie je twee dingen: zodra een mens oog krijgt voor die schat, en gaat bezig zijn met geloof, en ergens een interesse krijgt in Christus, dan wordt de duivel actief. Want hij wil niemand kwijt. En zodra iemand toch door het geloof hem ontnomen is en die schat in zijn leven heeft, dan wil de satan zo iemand terughebben en daarom valt hij aan woest en woedend. De mensmoordenaar van den beginne, die zijn grootste leedvermaak vindt in verderven. Hij valt aan. Als een leeuw: met geweld. Geweld van verzoeken. Zonde naar je toe laten komen, heel verleidelijk, makkelijk en fijn. Geweld van verdrukkingen: bang maken voor kruisdragen of lijden. Dat is zo zwaar, deze ziekte, dit kruis, dat kun je toch nooit. Deze weg van onbegrip en smaad kun je toch niet volhouden. Hij valt aan: als een vos, zo listig. Voor je gezondigd hebt: Wat geeft dat nou? Wat zit er voor kwaad in? Zo erg is dat niet. En als het verkeerd is kun je altijd nog vergeving vragen. Dat zegt de Bijbel toch? Hij spreekt het Evangelie en bedekt de wet. Doe het maar, het kan best. Maar dan nadat je gezondigd hebt. Dat spreekt hij alleen de wet, en verzwijgt het Evangelie. Nou is het te ver. Nu kan het niet goed komen. Je hebt weer gezondigd en dat maakt het te erg. Je zult eerst beter moeten leven, eerst laten blijken dat het je ernst is. Eerst meer berouw hebben ook en spijt. Zo kun je niet om vergeving vragen. Listig als een vos: zoals jij bent en zoals jij gedaan hebt, dat kan niet samengaan met genade. Geen één kind van God heeft dit zo of doet dit nog. Als je echt gelovig was of bekeerd zou je zo doods niet zijn en zou je zo makkelijk niet meer zondigen. Indien je Gods kind was, dan zou je toch anders moeten kunnen.

En de wereld. De hele atmosfeer die er heerst. Want deze wereld is bezet gebied. Daar heerst de geest van de duivel. Als gifgas dringt het naar binnen toe. Het hier en nu gerichte, het erotische, het eigenzinnige, het aardsgezinde. Door programma's, mensen, sites, kranten heen komt het naar ons toe, omringt het ons. En trekt naar onze oogpoort, oorpoort, gevoelspoort toe.

En ons eigen vlees. De verrader binnen in ons, die de poorten zelf opent. Ons vlees dat handlangert van satan blijft. Dat trekt naar de verleiding en naar wat de wereld is.

Zou je dan niet bidden: "Leid ons niet in verzoeking maar verlos ons van de boze?"

Doodsvijanden: uit op onze dood, eeuwige dood, verderf. Die niet ophouden ons aan te vechten, constant erop uit zijn. Waarop uit? Om ons te laten zondigen? Ook dat. Maar denk niet dat dat alles is. De duivel wil ons geloof weghebben. In wanhoop, in zondelust, in aanvechting het

geloof laten smelten. Daar gaat het hem om: en de Heere Jezus zegt: Waakt en bidt: leid ons niet verzoeking maar verlos ons van de boze. Zou je niet bidden als er zulke vijanden zijn? Houdt ons staande en wil ons sterken! Want ze loeren op mijn ziel, hebben het op mijn eeuwige ondergang gemunt. Als ik dit ga beseffen, zou ik dan niet bidden? Elke dag? Zodra de verblinding opgeheven wordt. En je gaat het ook bidden voor anderen: verlos ons van de boze. Die christenen die vervolgd worden in andere landen, wil ze toch staande houden. Die christenen die op moeilijke posten staan in de zending. Zou ik wel bidden of ik vandaag mijn toets mag halen, maar hen vergeten die zo aangevallen worden?

En daar we van onszelf zo zwak zijn dat wij geen ogenblik zouden kunnen bestaan. Dat is de andere kant. De vijanden zijn listig en sterk, maar ik ben zwak. Hoe zwak? Dat wij niet altijd staande kunnen blijven? Als het heel hard stormt, als het heel erg wordt met vervolging, als het heel moeilijk wordt met kruisdragen en ziekte, ja dan, dan zou ik kunnen vallen. Als het windkracht 10 of 11 wordt. Maar wat is groeien in geloof? Dat je steeds meer gaat zien hoe zwak je bent, zo zwak dat je nog geen ogenblik kan bestaan, windkracht ½ is al genoeg om mij te laten vallen. Denk aan Noach en zijn dronkenschap, Gideon en zijn zelfverering, David en Bathseba en de volkstelling, Salomo en zijn afgoderijen, Petrus en zijn verloochening, ik kan ieder moment wel in alle zonden vallen en het geloof laten verdampen en versmelten en oplossen en afzweren. Overall altijd te slecht voor en nergens te goed voor. Ik heb het in mij om me van de genade af te keren, los te rukken, de zonde in, de wanhoop in, de verloochening in. Als het van mij afhing, kwam ik nooit tot Jezus en zou ik nooit bij Jezus blijven, dan bleef ik in het verderf of ik stortte me weer in het verderf.

Zou je dan niet bidden: "Leid ons niet in verzoeking maar verlos ons van de boze?"

En daarom zegt Jezus: waakt en bidt, de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak. Zouden we dat dan niet doen? Als je daar iets van ziet, zou je dan niet bidden? Als je iets ziet en kent van jezelf, kun je dan laten om te bidden: wil ons toch staande houden en sterken? Elke morgen, elke dag weer? Zodra de verblinding opgeheven wordt, ga je bidden: wil ons toch staande houden en sterken.

Gemeente, kennen we dit? Kennen we de aanvallen, onze zwakte en het sos om te schreeuwen om hulp? Het hangt allemaal met elkaar samen. En als we dit niet kennen, kennen we dan wel geestelijk leven? Of zijn we dan geestelijk dood.....?!

3 de verwachting

De verwachting van het gebed. Al eerder wezen we op het kostbare woordje 'totdat'. Totdat wij eindelijk ten enenmale de overhand zullen behouden. Er staat niet: of dat wij de overhand zullen behouden. Het geestelijk leven is een strijd, maar het is een strijd met een gegarandeerde afloop: de overwinning is des Heeren en Zijn gelovigen. Daarom staat er totdat. Totdat: wanneer het zal zijn weet ik niet, maar dat het zal zijn is zeker. Wij zullen de overwinning behalen. Dat is gegarandeerd in de Zoon, die heeft overwonnen en gekocht en Die altijd leeft om te bidden. In de Vader, Die heeft verkoren en gegeven aan de Zoon. In de Geest Die heeft verzegeld en Die inwoont en versterkt. Dordtse Leerregels hoofdstuk 5 par 3.

En dat eindelijk: eindelijk geeft het verlangen aan. Het verlangen waar de Heere ook op aan werkt, waarom Hij ook verzoeken toelaat en door verzoeken heen laat gaan. Zou dat niet mede daarom zijn, om dat verlangen te oefenen en op te wekken? Dat in de strijd tegen de duivel, wereld en eigen vlees het verlangen gaat ontstaan om eens te overwinnen voorgoed? Totdat wij eindelijk.... Verlost zijn van ons vlees. Van binnenuit nooit meer verzoeken opkomen. Verlost van de wereld, maar in de hemel zullen zijn waar heel de atmosfeer heilig en heerlijk en zuiver is. verlost zullen zijn van de duivel, die daar verbannen is en nooit meer invloed zal kunnen laten gelden. Totdat wij eindelijk.....

Of de andere kant: totdat wij vreselijk..... Vreselijk zullen ontwaken uit onze verblinding, vreselijk totaal ten prooi zullen vallen aan satanische kwellingen, vreselijk overgeleverd aan onszelf zullen zijn. Vreselijk zullen ontwaken uit onze verblinding. Totdat wij vreselijk.... Of: totdat wij eindelijk....?

En op weg daarheen is het verlangen, het doel: opdat wij niet onderliggen, maar altijd sterke tegenstand bieden. Niet onderliggen. Alsof twee met elkaar worstelen en dan ligt de één boven en dan de ander. Onderliggen: de zonde houdt ons in zijn greep, het ongeloof houdt ons in zijn greep, de gelatenheid houdt ons in zijn greep, de ingezonkenheid houdt ons in zijn greep, de aanvechting omklemt ons. Heere, dat niet. Want dat is tot oneer van U. Dan zijn wij niet in staat om U te eren en te verheerlijken. En het berooft ons van vreugde, vrijmoedigheid en vastheid. Het doet ons zo onder onze stand leven. En het geeft anderen zo'n verkeerd beeld van U en Uw dienst, het straalt helemaal niets uit dan. Heere, houd ons staande en sterk ons opdat wij niet onderliggen, maar zondige gewoontes en aanvechting en gelatenheid mogen overwinnen. Daarom Heere, houd ons staande en sterk ons.

En opdat wij sterke tegenstand mogen bieden. U hoort Filippenzen 3 met het verlangen: ik jaag ernaar of ik het ook grijpen mocht, of ik ook heiliger mocht worden dan ik nu ben. Of ik ook meer zonden mag ontdekken en bestrijden. Dat is je toch uit het hart gegrepen, uit het wedergeboren hart. Als je bidt leid ons niet in verzoeking, dan kun je niet hem zelf op gaan zoeken. Je er moedwillig aan bloot stellen. Als je weet dat je dan toch valt en geen maat weet. Eerlijke vraag: kun je dit bidden en tv in huis hebben? En open internet hebben, ook op je mobiel? En uitgaan? Als je weet dat je toch voor de bijl gaat, elke keer weer. De dokter ziet je aankomen: om medicijn tegen verkoudheid en je loopt weg in een t-shirtje in de vrieskou. Bewaar afstand tot de verzoeking! Juist die waarvoor je vatbaar bent.

Bij die poorten waar de verzoeking en aanvallen door naar binnen willen. Waakzaamheid en kracht: bij de oogpoort. Zodat we onderkennen wanneer iets ons aftrekt van de Heere. Bij de oorpoort idem dito. Bij de gevoelspoort ook. Waken: wat ik nu zie, wat ik hoor, wat ik voor gevoel krijg, is dat wel zuiver? Zit daar soms zonde in, verzoeking, verleiding? Geef dat ik waken mag en af mag wijzen als het verzoeking is.

Door de kracht van de Heilige Geest. Dat geeft twee dingen aan. Als je dit gebed bidt, dan gebruik je de middelen van de Heilige Geest. Het Woord, de Bijbel, in de kerkdiensten, in de stille tijd. Hoe kun je dit bidden en tegelijk het Woord slordig gebruiken? Hoe kun je de dokter om hulp vragen maar tegelijk de medicijnen niet innemen? Dan ziet de dokter je ook aankomen op den duur.... Gebruik de middelen van het Woord.

En we leren danken. We leren danken voor elke zonde die we niet doen, voor elke dag dat wij opnieuw geloven mogen. Danken dat we vandaag niemand hebben daadwerkelijk vermoord, bestolen. Dat is aan U te danken. Danken dat wij het geloof mochten behouden. Met zulke vijanden en zelf zo zwak: Heere dank U, aan U te danken. En als wij dan eindelijk zullen behalen de overwinning. Als de operatie van de dood ons helemaal zondevrij maakt, en wij aankomen in heerlijkheid: wat een dank, wat een aanbedding. Dat ik er gekomen ben, volhard hebt, hoe is het mogelijk! Door U door U alleen door Uw kracht en bewaring.

Amen